

Υπόθεση C-825/19

Σύνοψη της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως κατά το άρθρο 98, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου

Ημερομηνία καταθέσεως:

12 Νοεμβρίου 2019

Αιτούν δικαστήριο:

Thüringer Finanzgericht, Gotha (φορολογικό δικαστήριο της Θουριγγίας, Gotha, Γερμανία)

Ημερομηνία της αποφάσεως του αιτούντος δικαστηρίου:

22 Οκτωβρίου 2019

Προσφεύγουσα:

Beeren-, Wild-, Feinfrucht GmbH

Καθού:

Hauptzollamt Erfurt (κεντρικό τελωνείο του Erfurt, Γερμανία)

Αντικείμενο της διαφοράς της κύριας δίκης

Χορήγηση αδείας ειδικού προορισμού με αναδρομική ισχύ και η νομοθεσία της Ένωσης που πρέπει να ληφθεί υπόψη στο πλαίσιο της υποθέσεως της κύριας δίκης –ο κανονισμός (ΕΕ) 952/2013 ή ο κανονισμός (ΕΟΚ) 2913/92– καθώς και οι όροι που, ενδεχομένως, προβλέπονται από τη σχετική νομοθεσία της Ένωσης για τη χορήγηση αδείας

Αντικείμενο και νομική βάση της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως

Αντικείμενο: Ερμηνεία του άρθρου 211 του κανονισμού (ΕΕ) 952/2013 και, ενδεχομένως, του άρθρου 294, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) [2454/93]

Νομική βάση: Άρθρο 267, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 211, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 952/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Οκτωβρίου 2013, για τη θέσπιση του ενωσιακού τελωνειακού κώδικα (στο εξής: ΕΤΚ) (ΕΕ 2013, L 269, σ. 1), την έννοια ότι εφαρμόζεται μόνον επί αιτήσεων για τις οποίες η άδεια ισχύει αναδρομικά για τη χρονική περίοδο από την 1η Μαΐου 2016;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα: Εφαρμόζεται το άρθρο 211 του ΕΤΚ επί αιτήσεων για έκδοση αδειάς με αναδρομική ισχύ για περίοδο που προηγείται χρονικά της 1ης Μαΐου 2016, στην περίπτωση που, μολονότι η αίτηση για έκδοση αδειάς με αναδρομική ισχύ υποβλήθηκε πριν από την έναρξη ισχύος της νέας νομοθεσίας, οι τελωνειακές αρχές απέρριψαν τις σχετικές αιτήσεις για πρώτη φορά μετά την 1η Μαΐου 2016;
- 3) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα: Εφαρμόζεται το άρθρο 211 ΕΤΚ επίσης επί αιτήσεων για έκδοση αδειάς με αναδρομική ισχύ για περίοδο που προηγείται χρονικά της 1ης Μαΐου 2016, στην περίπτωση που οι τελωνειακές αρχές απέρριψαν τις σχετικές αιτήσεις τόσο πριν από την 1η Μαΐου 2016 όσο και μετά την ημερομηνία αυτή (βάσει νέου σκεπτικού);
- 4) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο και δεύτερο ερώτημα και σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο τρίτο ερώτημα: Έχει το άρθρο 294, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92 (στο εξής: κανονισμός εφαρμογής του ΚΤΚ) (ΕΕ 1993, L 253, σ. 1), την έννοια ότι
  - α) άδεια με αναδρομική ισχύ από την ημερομηνία που έπαυσε να ισχύει η αρχική άδεια, όπως προβλέπεται στην παράγραφο 3 της διατάξεως, μπορεί να χορηγηθεί για περίοδο αναδρομικής ισχύος μέγιστης διάρκειας ενός έτους πριν από την ημερομηνία υποβολής της αιτήσεως και
  - β) απαιτούνται, ακόμη και στην περίπτωση της διαδοχικής αδειάς της παραγράφου 2, η ύπαρξη αποδεδειγμένης οικονομικής ανάγκης που προβλέπεται στην παράγραφο 3 της διατάξεως, καθώς και η έλλειψη δόλου ή προφανούς αμέλειας;

Παρατιθέμενες διατάξεις του δικαίου της Ένωσης

Κανονισμός (ΕΕ) 952/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Οκτωβρίου 2013, για τη θέσπιση του ενωσιακού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ 2013, L 269, σ. 1), άρθρα 5, 116, 174, 211, 286·

κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2015/2446 της Επιτροπής, της 28ης Ιουλίου 2015, για τη συμπλήρωση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 952/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, όσον αφορά λεπτομερείς κανόνες σχετικούς με ορισμένες από τις διατάξεις του ενωσιακού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ 2015, L 343, σ. 1, στο εξής: κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός του ΕΤΚ), άρθρα 148, 172.

κανονισμός (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θέσπισης κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ 1992, L 302, σ. 1, στο εξής: ΚΤΚ), άρθρα 21 και 85.

κανονισμός (ΕΟΚ) 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92 του Συμβουλίου για τη θέσπιση του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ 1993, L 253, σ. 1) όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) 993/2001 της Επιτροπής (ΕΕ 2001, L 141, σ. 1), άρθρα 294, 508.

κανονισμός (ΕΟΚ) 1430/79 του Συμβουλίου, της 2ας Ιουλίου 1979, περί της επιστροφής ως αχρεωστήτως εισπραχθέντων ή της διαγραφής χρέους εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών (ΕΕ 1979, L 175, σ.1).

κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με το τμήμα II τίτλος I κεφάλαιο 2 «Ειδικός προορισμός» του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92 του Συμβουλίου για τη θέσπιση του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ 2002, C 207, σ. 2, στο εξής: κατευθυντήριες γραμμές του 2002).

Συνοπτική έκθεση των πραγματικών περιστατικών και της διαδικασίας

- 1 Μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2012, η προσφεύγουσα διέθετε για εισαγωγές μανιταριών ισχύουσα άδεια ειδικού προορισμού για θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία μη ενωσιακών εμπορευμάτων. Αίτηση ανανέωσης της αδειάς για τη χορήγηση της αποκαλούμενης διαδοχικής αδειάς δεν υποβλήθηκε λόγω άγνοιας.
- 2 Η παράλειψη υποβολής αιτήσεως εντοπίστηκε κατά τη διάρκεια ελέγχου. Συνεπεία τούτου, η προσφεύγουσα υπέβαλε αίτηση για χορήγηση διαδοχικής αδειάς στις 9 Ιανουαρίου 2015. Στις 14 Ιανουαρίου 2015, το καθού χορήγησε την εν λόγω άδεια μόνο μέχρι την ημερομηνία υποβολής της αιτήσεως. Η αναγνώριση αναδρομικής ισχύος από την ημερομηνία λήξεως ισχύος της αρχικής αδειάς σύμφωνα με το τότε ισχύον άρθρο 294, παράγραφος 2, του κανονισμού εφαρμογής του ΚΤΚ, δηλαδή από την 1η Ιανουαρίου 2013, απορρίφθηκε από το καθού.
- 3 Με επιστολή της 22ας Απριλίου 2015, με την οποία η προσφεύγουσα αναφέρθηκε στη δυσχερή οικονομική της κατάσταση λόγω της διαδικασίας εξυγίανσης που

βρισκόταν σε εξέλιξη, ζήτησε εκ νέου τη χορήγηση αδειάς με αναδρομική ισχύ από τη λήξη ισχύος της αρχικής αδειάς.

- 4 Με απόφαση της 13ης Μαΐου 2015, το καθού απέρριψε την αίτηση για χορήγηση διαδοχικής αδειάς (για το χρονικό διάστημα από την 1η Ιανουαρίου 2013 έως τις 8 Ιανουαρίου 2015).
- 5 Η προσφεύγουσα υπέβαλε διοικητική ένσταση κατά της αποφάσεως της 13ης Μαΐου 2015. Το καθού απέρριψε την εν λόγω ένσταση με απόφαση της 6ης Απριλίου 2016. Στις 3 Μαΐου 2016, η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή κατά της αποφάσεως αυτής ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου. Στο πλαίσιο της ένδικης διαδικασίας ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, το καθού εξέδωσε νέα απόφαση στις 21 Μαρτίου 2019, με την οποία απέρριπτε τη χορήγηση διαδοχικής αδειάς βάσει νέου σκεπτικού που διέφερε από εκείνο της πρώτης απορριπτικής αποφάσεως. Η απορριπτική απόφαση της 21ης Μαρτίου 2019 αποτελεί αντικείμενο της διαδικασίας της κύριας δίκης.

Κυριότερα επιχειρήματα των διαδίκων της κύριας δίκης

- 6 Κατά το καθού, για τη χορήγηση της ζητηθείσας αδειάς με αναδρομική ισχύ κρίσιμο εν προκειμένω είναι το άρθρο 294, παράγραφος 2, του κανονισμού εφαρμογής του ΚΤΚ. Σύμφωνα με την εν λόγω διάταξη, μπορεί να χορηγηθεί διαδοχική άδεια αναδρομικά για ένα έτος κατ' ανώτατο όριο από την ημερομηνία υποβολής της αιτήσεως, όπως προκύπτει από το άρθρο 294, παράγραφος 3, του κανονισμού εφαρμογής του ΚΤΚ. Επιπλέον, για τη χορήγηση που προβλέπεται από το άρθρο 294, παράγραφος 2, του κανονισμού εφαρμογής του ΚΤΚ απαιτείται να πληρούνται οι όροι του άρθρου 294, παράγραφος 3, του κανονισμού εφαρμογής του ΚΤΚ, ήτοι, μεταξύ άλλων, να υπάρχει αποδεδειγμένη οικονομική ανάγκη για την αναδρομική ισχύ της αδειάς και να μην συντρέχει προφανής αμέλεια. Κατά το καθού, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε την οικονομική ανάγκη. Επιπλέον, η προσφεύγουσα, παρότι ήταν ενήμερη για τις διαδικαστικές απαιτήσεις και παρά τις σχετικές υποδείξεις, παρέλειψε να υποβάλει εμπρόθεσμα αίτηση για χορήγηση διαδοχικής αδειάς και, ως εκ τούτου, συντρέχει πρόδηλη αμέλεια.
- 7 Κατά το καθού, το άρθρο 211 του ΕΤΚ που τέθηκε σε ισχύ την 1η Μαΐου 2016, ως διαδικαστικός κανόνας, δεν έχει εφαρμογή στην υπό κρίση υπόθεση. Συγκεκριμένα, κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, οι διαδικαστικοί κανόνες τυγχάνουν εφαρμογής μόνο επί των διαφορών που εκκρεμούν κατά τον χρόνο της ενάρξεως της ισχύος τους και, εν προκειμένω, –υπό την επιφύλαξη της νέας αποφάσεως της 21ης Μαρτίου 2019– η διοικητική διαδικασία είχε περατωθεί με την απόφαση επί της διοικητικής ενστάσεως στις 6 Απριλίου 2016 και, κατά συνέπεια, η διαφορά δεν ήταν πλέον εκκρεμής κατά την ημερομηνία ενάρξεως της ισχύος του άρθρου 211 του ΕΤΚ.
- 8 Κατά την προσφεύγουσα, το άρθρο 211 του ΕΤΚ έχει εφαρμογή εν προκειμένω, δεδομένου ότι πρόκειται για αμιγώς διαδικαστικό κανόνα και, κατά πάγια

νομολογία του Δικαστηρίου, το δικονομικό δίκαιο εφαρμόζεται, κατ' αρχήν, αναδρομικώς.

- 9 Αντιθέτως, στην περίπτωση που –αντί του άρθρου 211 του ΕΤΚ– πρέπει στην υπό κρίση περίπτωση να εφαρμοσθεί το άρθρο 294, παράγραφος 2, του κανονισμού εφαρμογής του ΚΤΚ, δεν απαιτείται για τη χορήγηση διαδοχικής αδειας με αναδρομική ισχύ δυνάμει της προαναφερόμενης διατάξεως να συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 294, παράγραφος 3, του κανονισμού εφαρμογής του ΚΤΚ. Κατά την προσφεύγουσα, η παράγραφος 3 του άρθρου 294 του κανονισμού εφαρμογής του ΚΤΚ, που αφορά εξαιρετικές περιστάσεις, δεν εφαρμόζεται στη διαδοχική άδεια που διαλαμβάνεται στην παράγραφο 2 του εν λόγω άρθρου. Κατά συνέπεια, είναι δυνατή η χορήγηση αδειας με αναδρομική ισχύ δυνάμει του άρθρου 294, παράγραφος 2, του κανονισμού εφαρμογής του ΚΤΚ, ακόμη και για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο από ένα έτος και δεν απαιτείται να εξεταστεί το κριτήριο περί μη συνδρομής προφανούς αμέλειας κατά την έννοια του άρθρου 294, παράγραφος 3, του κανονισμού εφαρμογής του ΚΤΚ.

Συνοπτική έκθεση του σκεπτικού της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως

- 10 Κατά το αιτούν δικαστήριο, η επίλυση της διαφοράς της κύριας δίκης εξαρτάται από το κατά πόσον το άρθρο 211 του ΕΤΚ έχει εφαρμογή στα πραγματικά περιστατικά της υποθέσεως της κύριας δίκης. Συγκεκριμένα, σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα αυτό, από το γράμμα του άρθρου 211, παράγραφος 2, στοιχείο η', του ΕΤΚ προκύπτει ευθέως ότι η αίτηση που αφορά την ανανέωση αδειας για το ίδιο είδος εργασιών και εμπορευμάτων μπορεί να υποβληθεί εντός τριών ετών μετά τη λήξη της αρχικής αδειας. Το ερώτημα κατά πόσον το άρθρο 211 του ΕΤΚ μπορεί να εφαρμοστεί ανακύπτει από το γεγονός ότι η αίτηση της προσφεύγουσας ανάγεται στο 2015, δηλαδή σε χρόνο κατά τον οποίο το εν λόγω άρθρο δεν είχε ακόμη αρχίσει να ισχύει σύμφωνα με το άρθρο 288, παράγραφος 2, του ΕΤΚ.
- 11 Κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, πρέπει να γίνει διάκριση μεταξύ των ουσιαστικών και των διαδικαστικών κανόνων όσον αφορά το ζήτημα της αναδρομικής εφαρμογής της νομοθεσίας.
- 12 Κατά την εν λόγω νομολογία, οι κανόνες διαδικασίας εφαρμόζονται γενικώς επί όλων των διαφορών που εκκρεμούν κατά το χρονικό σημείο της έναρξεως της ισχύος τους (απόφαση του Δικαστηρίου της 9ης Μαρτίου 2006, *Beemsterboer*, C-293/04, EU:2006:162, σκέψη 19 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 13 Σύμφωνα με τις αρχές αυτές, το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχουν αποφανθεί επί διαφορών που αφορούσαν το ζήτημα κατά πόσον αυτές έπρεπε να επιλυθούν βάσει του δικαίου που ίσχυε πριν από την έναρξη της ισχύος του ΚΤΚ ή βάσει του ΚΤΚ (απόφαση του Δικαστηρίου της 24ης Σεπτεμβρίου 1998, *Sportgoods*, C-413/96, EU:C:1998:430 και απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Μαΐου 2001, *T-186/97, Kaufring κ.λπ. κατά Επιτροπής*, EU:T:2001:133).

- 14 Αντιθέτως, οι ουσιαστικοί κανόνες έχουν εφαρμογή μόνο επί των πραγματικών περιστατικών που συνέβησαν κατά τον χρόνο ισχύος των ουσιαστικών κανόνων (απόφαση του Δικαστηρίου της 23ης Φεβρουαρίου 2006, *Molenbergnatie*, C-201/04, EU:2006:136, σκέψη 34).
- 15 Ωστόσο, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, το Δικαστήριο έχει επίσης ερμηνεύσει ουσιαστικούς κανόνες του δικαίου της Ένωσης υπό την έννοια ότι είχαν εφαρμογή σε καταστάσεις που είχαν ήδη διαμορφωθεί πριν από την έναρξη της ισχύος τους, εφόσον προκύπτει σαφώς από τη διατύπωσή τους, τους σκοπούς ή την οικονομία τους ότι πρέπει να τους αναγνωριστεί τέτοιο αποτέλεσμα (απόφαση του Δικαστηρίου της 9ης Μαρτίου 2006, *Beemsterboer*, C-293/04, EU:2006:162, σκέψη 21 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 16 Επιπλέον, στη σκέψη 32 της αποφάσεώς του της 23ης Φεβρουαρίου 2006, *Molenbergnatie* (C-201/04, EU:2006:136), το Δικαστήριο –στηριζόμενο στη σκέψη 11 της αποφάσεώς του της 12ης Νοεμβρίου 1981, *Meridionale Industria Salumi* κ.λπ. (212/80 έως 217/80, EU:C:1981:270)– αναφέρθηκε σε νομοθεσία που περιελάμβανε τόσο διαδικαστικούς όσο και ουσιαστικούς κανόνες που αποτελούν αδιαίρετο σύνολο, του οποίου οι ειδικές διατάξεις δεν δύνανται να εξετάζονται μεμονωμένα ως προς το διαχρονικό τους αποτέλεσμα. Μια τέτοια περίπτωση είχε δεχθεί το Δικαστήριο με την απόφαση της 12ης Νοεμβρίου 1981, *Meridionale Industria Salumi* κ.λπ. (212/80 έως 217/80, EU:C:1981:270), σε σχέση με την έναρξη ισχύος του τότε κανονισμού 1697/79. Την εποχή εκείνη, οι προϋφιστάμενες εθνικές διατάξεις αντικαταστάθηκαν από ένα νέο κοινοτικό καθεστώς, έτσι ώστε για πρώτη φορά υπήρξε μια ομοιόμορφη συνολική ρύθμιση για την «εκ των υστέρων» είσπραξη δασμών σε επίπεδο κοινοτικού δικαίου.
- 17 Το αιτούν δικαστήριο φρονεί ότι το άρθρο 211 του κανονισμού (ΕΕ) 952/13 αποτελεί κατ' αρχήν διαδικαστικό κανόνα. Υπέρ της απόψεως αυτής συνηγορούν κατ' αρχήν η θέση του στο σύστημα των κανόνων και το βασικό περιεχόμενό του. Είναι, βέβαια, αληθές ότι το άρθρο 211 του ΕΤΚ περιλαμβάνει ορισμένα κριτήρια για τη χορήγηση αδειών, τα οποία, εν πάση περιπτώσει, δεν αναφέρονταν ρητά στα άρθρα 291 επ. του κανονισμού εφαρμογής του ΚΤΚ. Επομένως, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται αν το άρθρο 211 του ΕΤΚ πρέπει να θεωρηθεί ως αμιγώς διαδικαστικός κανόνας ή ως κανόνας ο οποίος –κατ' αναλογία προς την απόφαση της 12ης Νοεμβρίου 1981, *Meridionale Industria Salumi* κ.λπ. (212/80 έως 217/80, ΕΕ:C:1981:270)– περιλαμβάνει τόσο διαδικαστικούς όσο και ουσιαστικούς κανόνες, οι οποίοι αποτελούν αδιαίρετο σύνολο, του οποίου οι ειδικές διατάξεις δεν δύνανται να εξετάζονται μεμονωμένα ως προς το διαχρονικό τους αποτέλεσμα. Υπέρ της προσεγγίσεως αυτής συνηγορεί το γεγονός ότι, σε περίπτωση αδείας με αναδρομική ισχύ, οι επίμαχες τελωνειακές διασαφήσεις ακυρώνονται σύμφωνα με το άρθρο 174 του ΕΤΚ, σε συνδυασμό με το άρθρο 148, παράγραφος 4, στοιχείο δ', του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού του ΕΚΤ, και αντικαθίστανται από διασαφήσεις υπαγωγής σε καθεστώς ειδικού προορισμού, καθώς και επιστρέφονται οι εισαγωγικοί δασμοί που καταβλήθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 116, παράγραφος 1, του ΕΤΚ. Ως εκ τούτου, επέρχονται, συναφώς –έμμεσα τουλάχιστον– έννομες συνέπειες από απόψεως ουσιαστικού

δικαίου. Εξάλλου, σε αντίθεση προς τη διαφορά που αποτέλεσε το αντικείμενο της αποφάσεως της 12ης Νοεμβρίου 1981, Meridionale Industria Salumi κ.λπ. (212/80 έως 217/80, EU:C:1981:270), ο κανονισμός 952/2013 δεν θεσπίζει για πρώτη φορά με τον ΕΤΚ δικαίωμα σε επίπεδο Ένωσης. Συγκεκριμένα, ο ΚΤΚ είχε ήδη κωδικοποιηθεί ως κοινοτικό δίκαιο (δίκαιο της Ένωσης) με τον κανονισμό 2913/92. Ο ΕΤΚ, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 952/2013, αντικατέστησε τον ΚΤΚ, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 2913/92 (άρθρο 286, παράγραφος 2, του ΕΤΚ), ο οποίος είχε τροποποιηθεί επανειλημμένως (βλ. αιτιολογική σκέψη 12 του κανονισμού 952/2013), προκειμένου η τελωνειακή νομοθεσία να εκσυγχρονιστεί, να απλουστευτεί, να εξορθολογιστεί και να καταστεί περισσότερο διαφανής (βλ. αιτιολογικές σκέψεις 43 και 56 του κανονισμού 952/2013).

- 18 Το αιτούν δικαστήριο συνάγει από τη μέχρι τούδε νομολογία του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης την περαιτέρω αρχή ότι οι διαδικαστικοί κανόνες εφαρμόζονται μόνον επί των διαφορών που εκκρεμούν κατά το χρονικό σημείο κατά το οποίο τίθενται σε ισχύ οι εν λόγω κανόνες, στο πλαίσιο των οποίων διαφορών οι αιτήσεις έχουν υποβληθεί μετά την έναρξη ισχύος της νέας νομοθεσίας, δεδομένου ότι διοικητικές διαδικασίες που έχουν ήδη περατωθεί με την έκδοση αποφάσεως (άρθρο 5, σημείο 39, του ΕΤΚ) δεν μπορούν πλέον να θεωρηθούν ως «εκκρεμείς διαφορές» (αποφάσεις του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Μαΐου 2001, Kaufring κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-186/97, T-187/97, T-190/97 έως T-192/97, T-210/97, T-211/97, T-216/97 έως T-218/97, T-279/97, T-280/97, T-293/97 και T-147/99, EU:T:2001:133, σκέψη 35, και της 9ης Ιουνίου 1998, Unifrigo Gadus και CPL Imperial 2 κατά Επιτροπής, T-10/97 και T-11/97, EU:T:1998:118, σκέψεις 18 επ.). Εξάλλου, το Γενικό Δικαστήριο με τη σκέψη 35 της αποφάσεώς του της 10ης Μαΐου 2001, Kaufring κ.λπ. κατά Επιτροπής (T-186/97, T-187/97, T-190/97 έως T-192/97, T-210/97, T-211/97, T-216/97 έως T-218/97, T-279/97, T-280/97, T-293/97 και T-147/99, EU:T:2001:133) παραπέμπει στη σκέψη 22 της αποφάσεως του Δικαστηρίου της 6ης Ιουλίου 1993, CT Control (Rotterdam) και JCT Benelux κατά Επιτροπής (C-121/91 και C-122/91, EU:C:1993:285). Στην υπόθεση της κύριας δίκης στο πλαίσιο της οποίας εκδόθηκε η εν λόγω απόφαση του Δικαστηρίου, η εκεί προσφεύγουσα είχε υποβάλει αίτημα διαγραφής των εισαγωγικών δασμών τον Οκτώβριο του 1985, δηλαδή ενόσω ίσχυε ο τότε κανονισμός 1430/79. Το εν λόγω αίτημα διαγραφής απορρίφθηκε από τις ολλανδικές αρχές το 1986. Ακολούθησε δικαστική διαδικασία στην Ολλανδία, κατά την οποία η απορριπτική απόφαση κρίθηκε άκυρη από το τοπικό δικαστήριο τον Νοέμβριο του 1989. Στη συνέχεια, η ολλανδική διοίκηση διαβίβασε το αίτημα επιστροφής στην Επιτροπή, η απόφαση της οποίας ελήφθη εντός προθεσμίας έξι μηνών και όχι εντός τεσσάρων μηνών. Κατά το 1985, οι τότε ισχύοντες διαδικαστικοί κανόνες προέβλεπαν ότι η απόφαση της Επιτροπής έπρεπε να ληφθεί εντός προθεσμίας τεσσάρων μηνών, ενώ από το 1987 η προθεσμία ήταν έξι μήνες. Από το γεγονός αυτό το αιτούν δικαστήριο συνάγει ότι, όσον αφορά τους διαδικαστικούς κανόνες, πρέπει να εφαρμόζεται η νομοθεσία που ισχύει κατά τον χρόνο λήψεως της αποφάσεως, ανεξαρτήτως της ημερομηνίας υποβολής του αιτήματος επί του οποίου λαμβάνεται η απόφαση.

- 19 Σε περίπτωση που το Δικαστήριο δώσει καταφατική απάντηση στο πρώτο ή το δεύτερο προδικαστικό ερώτημα και αρνητική απάντηση στο τρίτο προδικαστικό ερώτημα (εφόσον κρίνει επ' αυτού), το αιτούν δικαστήριο θα κληθεί να αποφανθεί επί της διαφοράς εφαρμόζοντας το άρθρο 294, παράγραφος 2, του κανονισμού εφαρμογής του ΚΤΚ που ίσχυε κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεως. Οι γερμανικές τελωνειακές αρχές υποστηρίζουν ότι η διαδοχική άδεια με αναδρομική ισχύ δυνάμει της εν λόγω διατάξεως μπορεί, όταν συντρέχουν «εξαιρετικές περιστάσεις», να ανατρέξει σε χρόνο που δεν υπερβαίνει το ένα έτος, όπως προβλέπεται στο άρθρο 294, παράγραφος 3, του κανονισμού εφαρμογής του ΚΤΚ. Επιπλέον, στην περίπτωση της διαδοχικής αδειάς της παραγράφου 2, του άρθρου 294, του κανονισμού εφαρμογής του ΚΤΚ, οι γερμανικές τελωνειακές αρχές απαιτούν ως πρόσθετους όρους για τη χορήγησή της την ύπαρξη αποδεδειγμένης οικονομικής ανάγκης που προβλέπεται στην παράγραφο 3 αυτού και την έλλειψη σχέσεως με απόπειρα απάτης ή με προφανή αμέλεια (άρθρο 294, παράγραφος 3, στοιχείο α', του κανονισμού εφαρμογής του ΚΤΚ). Τέτοιος περιορισμός δεν μπορεί να συναχθεί ούτε από το γράμμα του άρθρου 294, παράγραφος 2, του κανονισμού εφαρμογής του ΚΤΚ ούτε από τις κατευθυντήριες γραμμές του 2002 που εκδόθηκαν σχετικά με την ερμηνεία του κανόνα και αφορούν μόνο την άδεια με αναδρομική ισχύ που προβλέπεται στο άρθρο 294, παράγραφος 3, του κανονισμού εφαρμογής του ΚΤΚ. Ωστόσο, η διάταξη του άρθρου 294, παράγραφος 2, του κανονισμού εφαρμογής του ΚΤΚ αφορά την ανανέωση αδειάς που έχει ήδη χορηγηθεί για τις ίδιες πράξεις και τα ίδια εμπορεύματα. Επομένως, κατά την κρίση του αιτούντος δικαστηρίου, η εν λόγω διάταξη έχει αυτοτελή σημασία σε σχέση με τις διατάξεις της παραγράφου 3, οπότε οι όροι για τη χορήγηση αδειάς της παραγράφου 3 δεν έχουν εφαρμογή στην περίπτωση της διαδοχικής αδειάς που προβλέπεται στην παράγραφο 2.